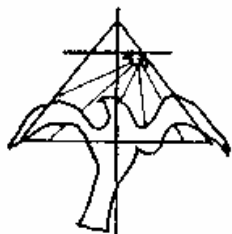

7-8

červenec
srpen
2001

Košířský farní list

Červenec - srpen

Na cestách

Jestliže se stále učíme žít, měli bychom také ovládat

umění odpočívat. Patří však odpočinek v životu Kristova učedníka? Vždyť je tolik úkolů a činností, které jako magnety přitahují naše myšlenky.

Odpočinek není zbytečný luxus či ztráta času. Není třeba v něm nacházet pouhý zdravotní význam, i když ani ten nelze podceňovat a souvisí s pátým Božím přikázáním. Duchovní smysl odpočinku naznačuje Pán Ježíš, když vede své apoštoly do ústraní dál od zástupu. Nechce je nabádat k zahálčivé pasivitě, ale mají spočinout, trochu se zastavit, odpoutat se od horlivé a banáhavé činnosti.

Jak prožít čas, který dává příležitost k odpočinku. Pro názornost nám může posloužit jeden obyčejný příklad. Dva kněží, spolubratři jednoho řeholního společenství, se vydávají

každoročně na několik dnů do jedné krásné oblasti naší vlasti. Výchozí místo je vždy stejné. Bydlí na faře těsně u kostela. Po ranních modlitbách a slavení Eucharistie se vydávají na cestu. Cílem jsou jednak stálá, každým rokem opakovaně navštěvovaná místa. Města, kostely, kláštery, přírodní útvary a lidé, které již znají, znovu promlouvají. To, co je již známé, může člověk hlouběji prožít, nacházet ve větší plnosti a kráse. Není nutné vždy vyhledávat jenom věci nové. Rozjímavý pohled na skutečnost objevuje nové hodnoty ve věcech již poznaných.

Ti dva bratři se však také vydávají na cesty objevné. Každým rokem se podaří v jejich letním „království“ proniknout na místa dosud nepoznaná. Lidský život má aspekt hloubky i šířky. Poznání nových lidí, věcí, míst člověka nejen potěší, ale i vnitřně obohatí a zdokonalí.

Tento malý příklad nám může posloužit k obecné úvaze o našem letním odpočinku. Můžeme jej opřít o tři již zmíněné základní prvky: východisko, prohloubené poznání již známého a nelezání či objevení něčeho nového.

Naše krajina je protkána kapličkami, které naši předkové stavěli ke cti a slávě Boží. Kaplička, stará 110 let, je z vesničky Zdeslavice u Červených Janovic.

Východiskem pro všechny naše cesty a zároveň pravou Cestu všech dílčích cest je Pán Ježíš. Proto jej máme v době odpočinku vidět na prvním místě. Víťame každou příležitost, kdy s ním můžeme být při slavení Eucharistie a při soukromé či společné modlitbě. Zároveň však nezapomínejme, že je s námi stále, po všechny dny.

Nebojme se také druhého prvku: prohloubeného poznání již známých věcí, zvláště pilířů našeho duchovního života, Božích pravd a vůbec všeho, co utváří náš život z víry. V letních měsících na nás čekají známí přátelé Boží – svatí, o kterých se můžeme nejen důkladněji poučit, ale dostat se také do jejich důvěrnějšího společenství v Kristu. Kromě tohoto spojení s církví vítěznou můžeme prohlubovat přátelství s těmi, kteří s námi tvoří církev putující a zatím bojující o pravé životní hodnoty. Nemusíme snad utíkat od těch, se kterými žijeme po celý rok, pokud je máme opravdu rádi.

Těšíme se také na cesty objevné. Mohou se před námi odkrýt dosud nepoznané rysy Kristovy tváře, když se účastníme duchovních cvičení nebo si najdeme čas pro duchovní četbu nebo zazáří krása naší církve v dosud neznámých půvabech při návštěvě míst spojených s křesťanskou tradicí. Potkáme však také jistě nové lidi. Jsou to obrazy a podobnosti Boží. Budeme k nim posláni, abychom jim pomohli nacházet Krista, který je hlavním Východiskem i Cílem všech lidských cest. Naše cesty by však i v tomto letním období měly vést i k těm, kteří se na žádné cesty vydat nemohou.

Drazí bratři a sestry, milí farníci a přátelé koširských kostelů, přeji vám, abyste si v těchto letních měsících dobře odpočinuli. Na všechny cesty, které jsou před Vámi, Vám vyprošuji hojnost Boží lásky, pokoje a radosti.

P. Lohelius

Liturgický kalendář

Červenec 2001

1. **13. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
3. Svátek sv. Tomáše, apoštola
4. Památka sv. Prokopa, opata
5. **Slavnost SV.CYRILA, MNICHA A METODĚJE, BISKUPA**
6. První pátek v měsíci
8. **14. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
11. Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy
14. Bl. Hroznaťy, mučedníka
15. **15. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
17. Bl.Česlava a sv. Hyacinta, kněží
22. **16. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
23. Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy
25. Svátek sv. Jakuba, apoštola
26. Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie
29. **17. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
31. Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen 2001

1. Památka sv. Alfonse z Liguori, biskupa a učitele církve
3. První pátek v měsíci
4. Památka sv. Jana Vianneye, kněze
5. **18. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
6. **Svátek PROMĚNĚNÍ PÁNĚ**
8. Památka sv. Dominika, kněze

- 9. Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
- 10. Svátek sv. Vavřince, mučedníka
- 11. Památka sv. Kláry, panny
- 12. 19. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
- 14. Památka sv. Maxmiliána Marie Kolbeho, kněze a mučedníka
- 15. Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE**
- 19. 20. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
- 20. Památka sv. Pia X., papeže
- 22. Panny Marie Královny
- 24. Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
- 26. 21. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
- 27. Památka sv. Moniky
- 28. Památka sv. Augustína, biskupa a učitele církve
- 29. Umučení sv. Jana Křtitele

Oznámení

- **Na poutní slavnost Nanebevzetí Panny Marie** bude **ve středu 15. srpna 2001** v kapli Panny Marie na Klamovce sloužena mše sv. v 17,30 hod. Z těchto důvodů nebude mše sv. v kostele Nejsvětější Trojice.
Jiné bohoslužby se v měsících červenci a srpnu v kapli na Klamovce nekonají.
- Další **schůze farní rady** bude v pátek 24. srpna v domečku u kostela Nejsvětější Trojice bezprostředně po bohoslužbách.

K psychologii modlitby

Existuje úzký vztah mezi schopností koncentrace a duševní rovnováhou. Kdo se dokáže intenzivně koncentrovat, nemůže podléhat nervozitě. Kdo se vyškolí v ovládnutí pozornosti, učiní přítrž zraňování sebe sama negativními myšlenkami, protože v ohnisku vědomí může být poze jeden myšlenkový obsah, čili zaměření se na kladný obsah vylučuje vliv myšlenek obsahu negativního. Koncentrace znamená také oddalování únavy. Psychologie soudí, že příčiny špatné koncentrace je třeba vidět v:

- únavě
- podléhání citům
- stále se vracejících myšlenkách
- záporném vztahu k předmětu koncentrace
- návalu práce
- nevyhovujícím prostředí
- malé sebekázně
- spěchu
- podléhání vnějším vlivům
- touze po rozptýlení.

Nevyrovnaní uvádějí jako příčinu nesoustředěnosti subjektivní překážky – podléhání citům, malou sebekázeň, stále se vracející myšlenky. Vyrovnání uvádějí objektivní překážky – příliš mnoho práce, záporný vztah k předmětu koncentrace.

Jako pomocné prostředky pro koncentraci se uvádějí:

- udržování pořádku
- pravidelnost, řád v denních úkonech

- snaha soustředovat se musí být pravidelná
- dobrá tělesná kondice
- celková duševní pohoda.

K nenásilnému cvičení koncentrace přispívá zejména práce a učení. Vše, co člověk dělá, by mělo být konáno s optimální pozorností prakticky bez zapojení dobrovolného se zabývání jinou věcí. Pozor však na křečovitě úsilí o koncentraci, které je značně škodlivé.

J Skoblík: Přehled křesťanské etiky, Karolinum, Praha 1997

Košířská sbírka pro Indii

„Potřebujeme chudé, abychom se naučili rozdělit se s nimi, abychom se naučili Krista milovat právě v těchto nejchudších z chudých“ Matka Tereza z Kalkaty

Chtěli bychom poděkovat všem farníkům, kteří v květnu a začátkem června přispěli na sbírku pro chudé v Indii. Celkem bylo vybráno a zasláno na účet organizátora, kterým je Nadace sv. Františka z Assisi, 6 500,- Kč. Dále jste přinesli oblečení, které naplnilo 53 velkých krabic a pytlů. Ty byly nadvakrát odvezeny tranzitem firmy Meyra do kláštera Voršilek, kde skupina dobrovolníků šatstvo roztřídila a dále převezla do Brna. Zde nadace sv. Františka sídlí a odtud s pomocí dobrovolných spolupracovníků vypravuje velkoobjemové dvanáctitunové kontejnery, v nichž je hlavně zdravotnický materiál, oděvy, obuv, psací a školní potřeby, deky, ručníky, hygienické potřeby, vitamíny a jiné základní věci.

Oděvy z naší farnosti budou naloženy v září do již sedmého kontejneru, který bude putovat kamionem do Prahy, dále železnicí do Hamburku a poté lodí do Kalkaty, kam dorazí asi po šesti týdnech. Zde si náklad převezmou a dále do vnitrozemí přepraví řeholní sestry Misionářky lásky, které v Indii mají tři sta dětských domovů, nemocnic, ošetřoven, škol a vývařoven.

Nadace sv. Františka, od které vám máme vyřídit velké poděkování, si právě Indii vybrala pro dlouhodobější pomoc a pomáhá těm nejchudším z chudých. Spolupracuje s řeholním řádem Misionářek lásky, založeným před padesáti lety Matkou Terezou. Tyto sestry, jež samy žijí v maximální chudobě, pečují o ty, o něž se nikdo jiný nestará – odložené a umírající děti, lidi postižené smrtelnými chorobami, např. leprou, starce a stařenky umírající na ulicích u odpadkových nádob. V této době je právě na cestě šestý kontejner v hodnotě 1,5 milionu korun, který by měl do Kalkaty dorazit kolem patnáctého července. Doprava tohoto kontejneru stála 100 000 korun, které by však v případě posílání jednotlivých balíčků narostly až o milion korun. Další finanční sbírku u nás v Košířích budeme pořádat na jaře příštího roku. Ohledně oděvů se nám podařilo získat pro dlouhodobou spolupráci rakouskou oděvní firmu C a A, která bude zdarma dodávat nové, jen lehce poškozené oděvy. Máme z toho radost.

Podpořte, prosím, ještě svými modlitbami tuto prospěšnou pomoc našim bližním.

„Pojďme spolu vykonat něco krásného pro Boha“

V.P.

Poučení pro prostý lid, kterak ovládnutím svých emocí k dobrému konci dojdeme.

Z doby mého působení na východním Slovensku pochází příběh, v němž byl kocour, zajisté neprávem, považován za příčinu usmíření dvou znesvářených rodin.

Dvě rodiny žily v bezprostředně sousedících domech na okraji vesnice. Jak už to někdy bývá, jejich vzájemné vztahy nebyly právě vzorné, i když obě rodiny byly věřící a běžně plnily své náboženské povinnosti. Přesto mezi nimi po mnoho let existovalo jisté napětí, jehož důvod a prapůvodní příčinu snad již nikdo neznal. Navenek se příslušníci obou rodů zdravili a vzájemně uznávali, avšak např. v kostele stáli či seděli vždy zásadně na co nejvzdálenějších místech, podobně na místním trhu prodávaly hospodyně svou zeleninu a vejce na protilehlých koncích tržiště, i když místa bylo dost i v nejbližším okolí. Celá obec o tomto zvláštním vztahu obou rodin věděla a respektovala jej.

Trpělivému čtenáři musím ještě sdělit, že obě rodiny oplývaly dětmi, jedna však měla několik dcer (asi čtyři) a ta druhá stejný počet chlapců. Nejstarší děti obou rodin však byla dvojčata, byl to případ, kdy si i vlastní máma musí dát dobrý pozor který je který či která je která. A ještě jedna pozoruhodnost tam byla, a to byl kocour Vasil. Ten patřil k oběma rodinám, i když žádná si jeho vlastnictví neusurpovala. Vasil se svobodně pohyboval po území obou rodin a jejich vzájemné vztahy jej nechávaly ledově chladným. Myši lovil u jedněch i u druhých, a příležitostně od obou svých sponzorských rodin inkasoval tu a tam trochu mléka či jiné kočičí potraviny.

Jednoho dne ale do po poměrně klidného soužití udeřil blesk z čistého nebe: Vasil byl tenkrát časně ráno objeven uprostřed dvora jedné z rodin, ale zcela bez života. Hospodáře tohoto dvorku nenapadlo nic moudřejšího, než že milým kocourem zcela nepietně mrštil přes vcelku symbolický plot, který odděloval dvory obou rodin. Svůj čin doprovodil několika hlasitými a nepříliš zdvořilými slovy na adresu sousedů, načež odešel za svými povinnostmi. Odezva sousedů byla bezprostřední, každý si snadno domyslí, jaká. Hlava rodiny, leteckým vpádem mrtvého kocoura postižená, zopakovala čin sousedů v opačném gardu, jen slovní doprovod byl snad ještě poněkud zemitější. Také tento druhý soused pak odešel po své práci a na vše zapomněl.

Ne tak jejich drahé manželky, které předchozí počínání svých vzácných choťů sledovaly bedlivě zpoza záclon okének svých kuchyní. Teď byla na řadě ta z nich, na jejímž dvoře se právě nebohý kocour nacházel. Co jen mohla ubohá chudák ženská udělat, aby před veřejností neutrpěla její rodina morální újmu? Následovala příkladu svého milovaného muže. Ne však tím, že by si šla po své práci, ale tím, že pozůstatky kocoura Vasila zlostně přehodila opět tam, odkud před chvílí přiletěly. A tak se to k zábavě (ale i k pohoršení) ostatních sousedů několikrát opakovalo. Kocour tak ještě několikrát i po své smrti cestoval přes jemu důvěrně známý plůtek, tentokrát ale cestou, která přísluší spíše ptákům, než kočkám.

Konec sousedskému „řádění“ udělala nejstarší dcera té holčičí rodiny. Když po svém návratu z práce uviděla, co se děje, milého kocoura odnesla do zahrady za stodolou a tam někde společně s nejstarším synem té klukovské rodiny jej zakopala. Mezi oběma páry chlapeckých a dívčích dvojčat totiž existoval již delší dobu velice vřelý vztah, čímž však jejich milí rodiče nebyli nikterak nadšeni.

Když však po nějaké době oba mladé páry prosadily svou a konala se slavná dvojsvatba, došlo i k ukončení celé kocouří „aféry“. Mladí trvali na tom, že základní řada stolů, prostřených pro svatební hostinu, musí být postavena v linii dřívějšího plotu, oddělujícího oba

dvory a zahrady. V průběhu svatební hostiny pak otcové obou nevěst a ženichů se nemohli shodnout na tom, kdo z nich první hodil kocoura přes plot a na kterém území je Vasil vlastně zakopán. Na čestném místě pro nejvzácnější hosty však seděl oddávající důstojný pán, místní pan farář. Ten je energicky utiřil slovy: „Vy dvaja starí somári, poďakujte sa Pánu Bohu, že máte deti rozumnejší, ako ste sami. A kocúrovi Vasilovi dajte už tiež pokoj!“

Obě rodiny žijí v té obci dosud a na svého „starkého pána farára“ vděčně vzpomínají.

Dš

K přemýšlení (výroky sv. Ignáce z Loyoly)

„Kdybychom ted' museli zemřít, jak by to s námi dopadlo? Jaký počet vydáš ze svých prací, z tolika milostí a bližních, kteří kvůli tobě budou zatraceni?“

Jak je nešťasten, kdo myslí na soud teprve tehdy, když má odejít. Smrt napadá úkladně a zachvacuje náhle. Bůh, který nabízí milost dnes, zítřek neslabil.

Život se musí žít tak, aby byl stálou přípravou na smrt. Nic se nesmí odkládat na pozdější dobu, kdy veškerá snaha už nic nepomůže. Proto neznáme poslední hodinu svého života, abychom byli každou připraveni.

Pokládáme smrt za něco, co je od nás hodně vzdálené, ačkoliv je nám stále v patách a uchvacuje z našeho středu bez rozdílu věku toho, kdo na ni vůbec nemyslí.

Kdo chce dobře zemřít, ať začne umírat hned, denně ať se ve všem disponuje pro smrt. Když nadejde okamžik smrti, opouští člověka síly, smysly a vůbec všechno a nejméně ze všeho se dá vykonat to, co odkládal na tento okamžik. Je to spravedlivým Božím trestem, že ten, kdo nechtěl pokud mohl, nemůže, když by chtěl.

Z.B.

USMÍŘENÍ

John Sheffield

Pojď, smiřme se, což nemůžem
žít, jak nám láska káže?
Uzel tak pevně zavážem,
že čas jej nerozváže.

Když starosti mi nasadí
nevlídnou, zlostnou masku,
když šlehám slovy, pohledy,
i tehdy věř v mou lásku!

Kdo bez hádek jdou, samá slast,
ti lásku nevytříbí,
vždyť nejnežnější její část
je odpouštět si chyby.

Tak věrně spjati, stmeleni,
dojdem naplnění
ve šťastném, vlídném sdílení,
pojď, nikdy pozdě není!

Démant a slza, přel. J. Hrdlička, Karmelitánské nakladatelství 1999.

Z.B.

Vydává:

Redakční rada:

Uzavěrka:

Náklad:

Internet:

Řím. kat. farnost u kostela sv. Jana Nepomuckého, Praha 5
P. Lohelius Klindera, Th.D., Z.Brůček, S.Dobeš, V.Plíšek, M.Práger
15. každého měsíce
170 výtisků
<http://kosirska.farnost.go.cz>

Neprodejně